

„Nowa Reforma” wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie prócz niedziel i dni świątecznych. — Numer popołudniowy sześciennej srogi niedzieli i świąt.

Table with subscription rates: PRENUMERATA WYNOŚI: w Krakowie, w Austro-Węgrzech, w Austro-Węgry, w Państwie Niemieckim, w innych państwach.

Przemysł i ogłoszenia (inzeraty) wstawia się nadają do Administracji „Nowej Reformy” w Krakowie. Nr. rach. poczt. Kaso 857.434.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 3. — Telefon Redakcji i Administracji Nr 41. Dla zamówień zamiejscowych 1872. — Reklamki nadawane do Redakcji nie zwraca.

W Łwowie sprzedaje numerów po 6 halery: w Biuro dzienników A. Głazewskiego ulica Kilińskiego 2 i w Biuro Płone, ulica Karola Ludwika 8.

Cena numeru 4 hal., z przesyłką pocztową 6 hal.

NOVA REFORMA

NUMER PORANNY

Przyjmują:

Zamieszka: Administracja „Nowej Reformy” i wszystkie urzędy postowe; miejscowa: Administracja „Nowej Reformy” — Główna trafikowa w Ryńku. — Agencja J. Szepasa i A. Salomonowicz, ul. Dąbrowska 2. — Handel St. Karlińskiego, Sukiennice. — Biuro Adm. — ul. M. Bopzyca, ul. Włsina.

Zamieszka prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) przyjmują: w Łwowie Biuro dzienników: A. Buchstad, ul. Karola Ludwika L. 91. — S. Sokółowski, Pałac Haszmana 9. — W Przemyslu Krug. — W Jarosławiu A. Amster. — W Tarnobrodzie M. Rookach. — W Wiedniu: Hermann Goldschmid (sprzedaż pojedynczych numerów), I. Wollzeile 6. — M. Dukas Nachf. Hasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurcie n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wroclawiu). — R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze). — H. Schalek (Wiedeń). — W Paryżu Société Mutuelle de Publicité A. Lorett, directeur, Rue Bouffemont 14.

Głoszenia (inzeraty) przyjmują Administracja „Nowej Reformy” za opłatą od miejsca wiersza drobny piętacz (petit) za pierwszy raz 30 h., za każdy następny raz po 15 h. — Nadawane po 40 h. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, akomplikowany, pierwszy raz 40 hal.

Zakładki do „Nowej Reformy” (prospekty, cyrkulacje, ogłoszenia itp.) przyjmują się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratów.

Serbia daje zadośćuczynienie w całej pełni.

(Telegr. „N. Reformy”).

Wiedeń, 10 stycznia.

Dzienniki donoszą, że rząd serbski oświadczył gotowość udzielenia w całej pełni zadośćuczynienia w sprawie konsułów Tahy'ego i Prochaski. O baj konsułow bezwzględnie udają się na miejsce swego urzędowania. Tahy wyjechał już z Budapesztu do Belgradu, skąd po konferencji z Ugronem uda się do Mitrowicy. Prochaska bawi obecnie w Skoplje, skąd uda się w najbliższych dniach do Prizrentu. Uroczysta reinstalacja obu konsułów, stosownie do żądań rządu wiedeńskiego, odbędzie się przy współudziale władz serbskich i serbskiego oddziału wojskowego, który przy zatknięciu flagi austriackiej odda honory wojskowe.

Serbowie wycofują się z nad Adryatyku.

Paryż, 10 stycznia.

Delegat serbski Novakowicz w rozmowie z korespondentem „Matina” oświadczył: Serbia dziś jeszcze zakomunikuje reunionowi ambasadorów decyzję opuszczenia wybrzeża morza Adryatyckiego po zawarciu pokoju. — Poddając się rozstrzygnięciu mocarstw — oświadczył Novakowicz — chcemy równocześnie udowodnić chęć zgodnego porozumienia z naszym potężnym sąsiadem, z Austrią. Ustąpimy nie tylko z wybrzeży, ale także z całego terytorium, położonego na zachód od jezior i na zachód od Driny, gdyż obszar ten będzie należał w przyszłości do Albanii. — Oświadczam jednak, że miejscowości, zajęte przez naszą armię, położone na wschód od Driny, jak Dibra i Prizrent, muszą przyspaść Serbii.

Serbowie mają odcięty odwrot.

Wiedeń, 10 stycznia.

„Südslav. Corresp.” donosi ze źródła albańskiego: We wnętrzu kraju poczyniono już wszystkie przygotowania, aby zorganizować wojskowo ludność, zdolną do broni. — W działalności tej zawiera się widoczne postanowienie Albańczyków przystąpienia do narodowej obrony, aby z bronią w ręku odprzeć wszystkie ataki na Albanię. Korpus oficerów, który okupował wybrzeża adryatyckie, będzie miał ogromnie utrudniony odwrot. Nie pozostaje mu nic innego, jak wracać do ojczyzny drogą morską, na Tryest lub Saloniki.

Przerwa w rokowaniach o pokój.

(Tel. „Nowej Reformy”).

Londyn, 10 stycznia.

„Times” donosi z Konstantynopola: Porta zamierza przedłożyć nowe propozycje co do granic, lecz nie skłania się jeszcze do odstąpienia Adryanopola. Ambasadorowie europejscy w Konstantynopolu wpływają w duchu ustępstwa na Portę, lecz dopóki Adryanopol się trzyma, zaniechanie operu ze strony partii wojskowej tureckiej jest nieprawdopodobnym.

Berlin, 10 stycznia.

Depesze z Konstantynopola i Sofii donoszą, że delegaci bułgarski i turecki dostali od swoich rządów nowe instrukcje, które są widocznie wynikiem onegdajszych narad między tureckim ministrem wojny Nazimem paszą, a bułgarskim szefem sztabu generalnego Sawowem na linii Czataldży.

O zebraniu się konferencji.

Londyn, 10 stycznia.

(B. Reuters). Kilku delegatów bałkańskich udało się wczoraj przed południem do ambasady niemieckiej i austro-węgierskiej. Danew o godz. 11 złożył wizytę ambasadorowi niemieckiemu. Oczekują pomysłnego rezultatu stąd, że i turecy i bałkańscy delegaci poraz pierwszy mają się spotkać razem na przyjęciu u ambasadora Cambona. Przepuszczają, że w rozmowie prywatnej da się osiągnąć pewien postęp, którego skutkiem będzie ponowne zebranie się konferencji.

Zbliżenie przeciwników na obiedzie.

Londyn, 10 stycznia.

Wszystkich delegatów pokojowych zaprosił wczoraj na obiad ambasador francuski Cambon. Wobec tego, że greccie święta Bożego Narodzenia się skończyły, konferencja mogłaby w piątek znowu rozpocząć prace, jeżeli tymczasem będą usunięte trudności w sprawie Adryanopola.

Paryż, 10 stycznia.

Fakt, że delegaci turecy byli razem z delegatami bałkańskimi na obiedzie u ambasadora francuskiego Cambona, uważają tu za dyplomatyczny sukces Cambona. Cambon ma nadzieję, że przy tej sposobności przyjdzie do porozumienia w sprawie reformy regulaminu konferencji pokojowej. Zastępcy bałkańscy zgadzają się na to, aby w regulaminie przeprowadzono kilka zmian, ażeby listeczna przewaga delegatów bałkańskich na przyszłość dawała się mniej odczuwać delegatom tureckim.

Turecy grozi odwołaniem swoich delegatów.

Konstantynopol, 10 stycznia.

Porta wystosowała do swoich ambasadorów okólnik, w którym zawiadamia ich, że na wypadek, gdyby delegaci państw bałkańskich do końca tygodnia nie przyjęli koncesji tureckich, otomanscy delegaci będą natychmiast odwołani do Konstantynopola. Porta jest stanowczo zdecydowana obstawać przy swoim stanowisku co do Adryanopola i wysp egejskich, gdyż w ustępstwach swoich doświadczyła już do ostatecznych granic.

Konstantynopol, 10 stycznia.

W urzędowych kołach Porty oświadczają, że turecy pełnomocnicy kontynuują prywatne rozmowy z delegatami państw związkowych. Gdyby do końca tygodnia nie przyszło do porozumienia, któreby zapewniało Turcji posiadanie Adryanopola i wysp Egejskich, turecy delegaci pisemnie zawiadomią delegatów bałkańskich, że opuszczają Londyn.

Delegat Osman pasza o sytuacji.

Berlin, 10 stycznia.

„Berl. Tageblatt” ogłasza rozmowę swego korespondenta londyńskiego z delegatem tureckim Osman Nizami paszą, który oświadczył: „Turcy zbliżyli się do ostatecznych koncesji. Nie oddamy ani Adryanopola, ani wysp Egejskich pod żadnym warunkiem. — Adryanopol może się poddać tylko wskutek głodu lub zarazy, ale nie zmienimy postaci rzeczy. Z chwilą zawarcia zawieszenia broni istnieją dla wojsk nieprzyjacielskich linie demarkacyjne. Takie linie istnieją też koło Adryanopola. Gdyby zatem głód otworzył bramy miasta, to Bułgaria nie będą mogła wejść do miasta. Adryanopol jest dla Turcji kwestią życia, nie dla ataku, lecz dla obrony.

Konferencja ambasadorów.

Londyn, Wczoraj zebrali się konferencja ambasadorów na dalsze obrady.

Interwencja mocarstw.

Berlin, 10 stycznia.

Dotąd krok mocarstw w Konstantynopolu jeszcze nie nastąpił. Jak słychać, między mocarstwami trójporozumienia wyłoniła się różnica zdań, albowiem Rosya życzy sobie, aby wyspy, leżące bezpośrednio u wejścia do Dardanelów, pozostały w posiadaniu Turcji. Berlin, 10 stycznia.

Turecy odrzuca interwencję.

Londyn, 10 stycznia.

Kiamil pasza oświadczył zastępcy „Daily Chronicle”: Nie możemy oddać bez walki ani Adryanopola, ani wysp Egejskich. Oczekujemy interwencji mocarstw, aczkolwiek nie wiadc, aby ta interwencja zakończyła się zachowaniem dla nas Adryanopola i wysp Egejskich.

Konstantynopol, 10 stycznia.

„Ikdam” dowiaduje się, że demarke mocarstw ma nastąpić w tym celu, aby skłonić Turcję i państwa związkowe do przyjęcia uchwały, powziętej w sprawie Adryanopola i wysp egejskich. Włochy, które do ostatniej chwili unikały wzięcia udziału w tem demarke, ponieważ wobec Porty miały pewne zobowiązania na podstawie traktatu, zawartego w Lozannie, postanowiły obecnie przyłączyć się do kroku mocarstw.

Turcja odrzuca interwencję.

Londyn, 10 stycznia.

Kiamil pasza oświadczył zastępcy „Daily Chronicle”: Nie możemy oddać bez walki ani Adryanopola, ani wysp Egejskich. Oczekujemy interwencji mocarstw, aczkolwiek nie wiadc, aby ta interwencja zakończyła się zachowaniem dla nas Adryanopola i wysp Egejskich.

Konstantynopol, 10 stycznia.

Porta postanowiła odrzucić zapowiedziany demarke mocarstw. Utruczka na linii Czataldży. Konstantynopol. Według rozpowszechnionej tu pogłoski, przyszło onegdaj na linii Czataldży w okolicy Derkos między strażami przedmiem do utarczki. Po obu stronach byli ranni. Urzędowego potwierdzenia tej pogłoski niema.

Adryanopol.

Sofia. (Ag. bułg.). Ponieważ minister wojny Nazim pasza prosił o rozmowę z generałem Sawowem, we wtorek udał się Sawow do Bagcektji. Nazim pasza w towarzystwie ministra spraw zagranicznych Noradungiana i innych ministrów tureckich żądał pozwolenia na zaprowiantowanie Adryanopola. Sawow odpowiedział, że kwestya ta jest uregulowana protokołem o zawieszeniu broni. Ministrowie poruszyli też sprawę własności Adryanopola, lecz Sawow oświadczył, że sprawa ta należy do kompetencji delegatów pokojowych w Londynie.

Londyn, 10 stycznia.

(Biuro Reuters). Misja bułgarska otrzymała w nocy szyfrowane depesze z Sofii, które przedstawiają sytuację w Adryanopolu jako bardzo krytyczną. W mieście grasują choroby.

wyspy Egejskie.

Londyn. B. Reutersa donosi z kół greckich, że Grecya sądzi, iż mocarstwa nie sprzeciwią się zatrzymaniu wysp egejskich na stałe przez Grecję. — Rząd grecki wbrew pogłoskom nie ma wiadomości o takim sprzeciwie mocarstw.

Londyn, 10 stycznia.

„Times” na podstawie pewnych informacji zapewnia, że mocarstwa skłaniają się do przyznania Grecji wszystkich wysp egejskich pod warunkiem, że Grecya nie urządzi na nich stacyj dla flot wojennych i ani wprost, ani pośrednio nie odda takich stacyj w dzierżawę.

Berlin, 10 stycznia.

„Local Anzeiger” donosi z Konstantynopola: Kwestya wysp Egejskich ma być załatwiona w następujący sposób: Kreta przypadnie Grecji, ale oba porty kretańskie muszą być uznane za porty wolne. Wyspy Mitilene i Chios otrzymają autonomię na wzór wyspy Samos, inne zaś wyspy Egejskie pozostaną przy Turcji.

Rumunia i Bułgaria.

Bukareszt, 10 stycznia.

Rokowania rumuńsko-bułgarskie w Londynie utknęły nieco, ponieważ Danew pragnie, by w tej sprawie zastąpił go inny polityk bułgarski. To opóźnienie wznaga podniecenie w Rumunii.

Berlin, 10 stycznia.

„Voss. Zig” ogłasza rozmowę swego korespondenta londyńskiego z ministrem rumuńskim Jonescu, który zaprzeczył kategorycznie wiadomości o rzekomem porozumieniu między Rumunią a Bułgarią. Rumuniatem raz jeden z Danewem — oświadczył Jonescu — nie wiem, czy będę z nim jeszcze raz konferował. Na pytanie, czy mocarstwa chcą kwestyę rumuńską wciągnąć w sferę swej działalności, nie dał Jonescu odpowiedzi, a korespondent odniósł wrażenie, że Jonescu jest w tym względzie pesymistycznie usposobiony.

Rumuński minister w Konstantynopolu.

Konstantynopol. Przybył tu rumuński minister relnictwa Filipescu.

Z dziełnic polskich.

(Telegr. „Nowej Reformy”).

Echa sprawy Ronikiera.

Warszawa. W dniu 24 b. m. warszawski sąd okręgowy będzie rozpoznawał sprawę strażników więziennych: Franciszka Grzesikowskiego, Stefana Oleksińskiego, Pawła Kłosowskiego i Pawła Kłodowskiego, oskarżonych o przygotowanie ucieczki hr. Ronikierowi przez dostarczenie mu pilników, rewolweru itp. Na żądanie administracji więziennej wyżej wymienieni zostali natychmiast usunięci z zajmowanych stanowisk i oddani pod sąd. W sprawie tej będzie występował hr. Ronikier jako świadek.

Przesilenie gospodarzoze w Łodzi.

Warszawa. Ciężkie przesilenie gospodarzoze, jakie nastąpiło w Łodzi, pociągnęło za sobą liczne bankructwa. Wielkie firmy, jak: Lipski, Frenkel, Neufeld. wstrzymały wypłaty. Wszystkie tkalnie łódzkie zamierzają skrócić czas pracy do trzech dni w tygodniu. Liczba bezrobotnych w Łodzi zwiększa się z każdym dniem.

Bojkotowanie żydów.

Łódź. Na zebraniu Towarzystwa lekarskiego usłowano przeprowadzić wniosek, aby do Towarzystwa należeli wyłącznie Polacy, bez żydów i aby Towarzystwo miało charakter ściśle polski. Wniosek upadł.

Wrocławsk. Oba pisma intezje, „Gazeta Kujawska” i „Tygodnik Kujawski”, wezwwały ludność, aby przynajmniej jeden dzień w tygodniu nie kupowała u żydów.

Sejm hakatystyczny.

Poznań. Pierwsze posiedzenie komisji kolonizacyjnej odbędzie się dnia 22 b. m. Omawiane będą sprawy wywłaszczania.

Chrzły hakatystyczne.

Poznań. Hakatystyczne pisma zzywają, aby Rada miejska zmieniła nazwę miasta Znina na Flottwell, na cześć ojca hakatyzmu niemieckiego Flottwella.

Parlament niemiecki a wybory w Świeciu.

(Tel. „N. Reformy”).

Berlin, 10 stycznia.

Parlament debatował nad rezolucyą komisji dla weryfikacyi wyborczych w sprawie wyborów w okręgu Świeckim, gdzie Sas Jaworski upadł, a wybrany został Niemiec Halem z partji państwowej. Halem złożył tymczasem mandat, wybrano go jednak ponownie. Rezolucya wytyka komisarzowi wyborczemu w Świeciu bezprawne postępowanie.

Rada ministrów Salfer oświadczył, że rezolucya tej uczyniono zadość już rok temu. Pos. Łaszewski wywoził, że przy wyborach głównych w Świeciu polski kandydat miał absolutną większość głosów, lecz komisarz wyborczy na własną rękę unieważnił dwa głosy, uznane przez naczelników komisji wyborczej za ważne. Wskutek tego doszło do wyboru ściślejszego, i to było bezprawiem. Ze faktycznie przeciw polskiemu kandydatowi pracowali machinacye polityczne, dowodzą zaburzenia wyborcze, które potem nastąpiły. Także za wynik ściślejszego wyboru jest komisarz odpowiedzialny, gdyż unieważnił dalszych 720 głosów, głównie na tej podstawie, że przydomek „Sas” nie pisali „Sass”. Wielu naczelników komisji zeznało pod przysięgą, że w dniu wyborów otrzymali od urzędu landrackiego listy, nakazujące unieważnienie tych głosów. W Świeciu hasłem było nie zwycięstwo sprawiedliwości, lecz zwycięstwo sprawy niemieckiej. Ta sprawa powinna być zająć prokurator państwa.

Posel Stadthagen (soc. dem.) oświadczył że wobec udowodnienia takich oczywistych sztykan, parlament miałby prawo proklamowania, że wybranym został Jaworski. Takie fałszerstwo wyborcze wywołuje stan niepewności i bezprawia także w parlamencie. Halem został niby ponownie wybrany, ale to jest nieważne, skoro Polak został już wybrany 12 stycznia 1912 roku.

Posel Pflieger (centrum) był również zdania, że wybor Halema był bezprawny i że wpływano na wybory w sposób niedozwolony. Pos. Neumannhofer (partya postępowca) wywoził, że komisarz wyborczy powinien był oświadczyć, że wybór Jaworskiego, a parlament byłby prawdopodobnie ten wybór zatwierdził. Złożenie mandatu doprowadziło do innego rozstrzygnięcia sprawy. Parlament ma obowiązek uznać wybór Jaworskiego za ważny.

Pos. Trampczyński dowodził, że protest Polaków przeciw wyborowi Halema jest punkt za punktem dokumentarnie poparty i każdy uczciwy człowiek przynajmniej, że kierownicy wyborów postąpili bezprawnie. W sprawie tej powinien koniecznie wkroczyć prokurator.

Rezolucyę komisji przyjęto. Przeciwniej głosowała partya państwowa.

Sprawa uniwersytetu.

(Telefonem).

Wiedeń. Wczoraj przed południem prezes ukraińskiego Związku dr. Kost' Lewicki przybył do ministra oświaty dra Hussarka na informacyjną naradę w sprawie ruskiego uniwersytetu. W rozmowie tej stwierdzono ponownie, że istniejące jeszcze różnice są blabe i wyrażono życzenie jak najszybszego zakończenia konferencji. Najbliższe zebranie ma się odbyć z końcem tygodnia.

O ugodę w Czechach.

(Telegr. „N. Reformy”).

Wiedeń. „Fremdenblatt” donosi, że Rada ministrów w najbliższym czasie rozpocznie dalsze narady w sprawie niektórych punktów ugody czesko-niemieckiej w obecności namiestnika ks. Thuna. Już ta okoliczność świadczy, że pogłoski, jakoby między rządem centralnym a namiestnikiem Czech panowało co do tych punktów ugody nieporozumienie, są nieprawdziwe.

Aresztowania w Sarajewie.

(Telegr. „Nowej Reformy”).

Wiedeń. „Südslav. Corresp.” donosi z Sarajewa: W ostatnim tygodniu aresztowano tu kilka osób pod zarzutem zdrady stanu. Między aresztowanymi są przeważnie młodzi ludzie ze sfery inteligencji. Organ partji serbskiej „Srbska Rječ” przestrzega z tego powodu przed inscenizowaniem procesu o zdradę stanu i zaznacza, że naród serbski w Bośni jest zawsze lojalny i że w najgorszym razie chodzi tu o czyny młodzieńczej nierozwagi. Ze strony władz zaznaczają, że śledztwo będzie szybko przeprowadzone, a sprawa oddana będzie właściwym sądom do rozpatrzenia. O masowych jednak procesach przeciw Serbom nie ma mowy.

Praga. Onegdaj aresztowano w czeskim teatrze narodowym słuchacza politechniki czeskiej Marka Maglowa, Serba. — W mieszkaniu aresztowanego znaleziono obszerną korespondencję, która skonfiskowano. Aresztowanie Maglo-

wa nastąpiło na żądanie prokuratora w Sarajewie i stoi ono w związku z aresztowaniami dokonauemi w ostatnich dniach w Sarajewie. Chodzi o zarzut zdrady stanu.

Zaczątki włoskiego fakultetu?

(Telegr. „Nowej Reformy”).

Wiedeń. „N. W. Tageblatt” donosi, że w szkole handlowej Revotelliego w Tryescie rozpoczęły się wykłady prof. Benussiego o prawie budowlanem. Słychać, że rząd jeszcze w r. u. powinien zrobić kroki, aby stopniowo przez mnożenie kursów prawniczych w szkole Revotelliego powołać do życia włoski fakultet prawniczy. W kołach poselskich włoskich oświadcza, że kursów prawniczych w szkole Revotelliego nie należy uważać za surrogat włoskiego fakultetu prawniczego.

Policjanci bandytami.

(Telegr. „N. Reformy”).

Petersburg. W gubernii jekaterynosławskiej wdrożono w ostatnich dniach dochodzenie karne przeciw 50 funkcjonaryuszom policyi, którym udowodniono, że należeli do band złodziei, włamywaczy i rabusiów. Wielu urzędników policyi miało się dopuszczać szantażu.

Telegramy

z dnia 10 stycznia.

Wiedeń. Minister spraw wewnętrznych pozwolił w porozumieniu z ministrem handlu galicyjskiemu Bankowi przemysłowemu i i bar. Kazimierzowi de Vaux, właścicielowi dóbr w Chodorowie, założyć Towarzystwo akcyjne pod firmą: „Fabryka i rafineria cukru w Chodorowie”.

Wiedeń. „Militarische Rundschau” donosi: Dotychczasowemu szefowi intendentury 2 korpusu w Wiedniu, generałowi intendentowi Władysławowi Jarzębeckiemu, poruczone kierownictwo ekonomicznej sekcji w ministerstwie wojny.

Gen. Bruderman u cesarza Wilhelma.

Berlin. Na wczorajsze śniadanie u pary cesarskiej zaproszony był austro-węgierski inspektor armii generał Bruderman.

O mandacie p. Knetickiej.

Praga. Na posiedzeniu Wydziału krajowego poseł Nemeš zajął sprawę z wyborem p. Knetickiej do Sejmu i przedłożył mnóstwo petycyj organizacji kobiecych czeskiej i polskiej organizacji kobiet we Lwowie o uznanie ważności jej wyboru.

Bałkańska cykorya — skonfiskowana.

Kolin. Tutejsza czeska fabryka cykoryi odczubiła swoje wyroby chorągiewkami o barwach państw bałkańskich, które prokuratora skonfiskowała.

O latawce nad granicą rosyjską.

Petersburg. (Pet. ag.) Wczoraj obwieszono zarządzeniem rady ministerjalnej, zakazujące za granicą nielotnikom w czasie od 14 stycznia do 17 lipca 1913 przelatywać zachodnią granicę Rosyi. W razie gdyby lotnik na wezwanie nie chciał wyładować, ma się strzelać ostrymi nabojami do aeroplanu.

Deszeryce rosyjskich żołnierzy.

Toruń. Z Jansborcka donoszą, że żołnierze rosyjscy całymi grupami przechodzą granicę, uciekając z wojska i zgłaszają się do pracy u kolicznych gospodarzy.

Z Carskiego Siola.

Petersburg. Noworoczne przyjęcie dyplomatów u cara odbędzie się w Carskiem Siolu. Dam na tem przyjęciu nie będzie, gdyż ani carowa matka, ani carowa sama nie wezmą w przyjęciu udziału. Carowa nie może się narażać na trud przyjęcia. — Pogłoski o tem, jakoby carowa matka miała atak apoplektyczny i choroba carewiczka się odnowiła, są nieprawdziwe.

Petersburg. „Temps” donosi, że carewicz jeszcze nie wyjechał, gdyż stan zdrowia mu nie to nie pozwala.

Tyfus w armii serbskiej.

Wiedeń. Z Belgradu donoszą: W armii serbskiej wybuchła silna epidemia tyfusu. — Osobna komisja, złożona z 10 lekarzy włoskich, 20 pielęgniarek i 30 sanitaryuszów, przybyła do Belgradu, celem zwalczania tej epidemii.

Z sali odczytowej.

Trzeci z kolei odczyt z cyklu, zainicjowanego przez redakcyę „Museionu”, przyniósł wczoraj temat żywy, aktualny, wysuwający się jako jedno z najciekawszych zagadnień w literacko-kulturalnym ruchu Polski dzisiejszej. P. Ludwik Hieronim Morstin mówił „O zagadnieniu bytu narodowego we współczesnej literaturze”.

Nie ulega wątpliwości, że współczesna umysłowość polska przechodzi fazę dzwiennej ewolucyi. Od plemiennego głosu Skargi dzwiennej poczynna w literaturze naszej, siłą nierozweralnego związku życia i bytu politycznego z prądami umysłowemi zagadnienie, czy „Polska ma prawo żyć?” Zagadnienie to podnosi literatura polityczna XVI wieku, przewija się ono jak niekiedy w umysłowości XVII i XVIII wieku, aż krystalizuje się w skófonczą formę w wiekopomnych wskazaniach ustawy konstytucyjnej

